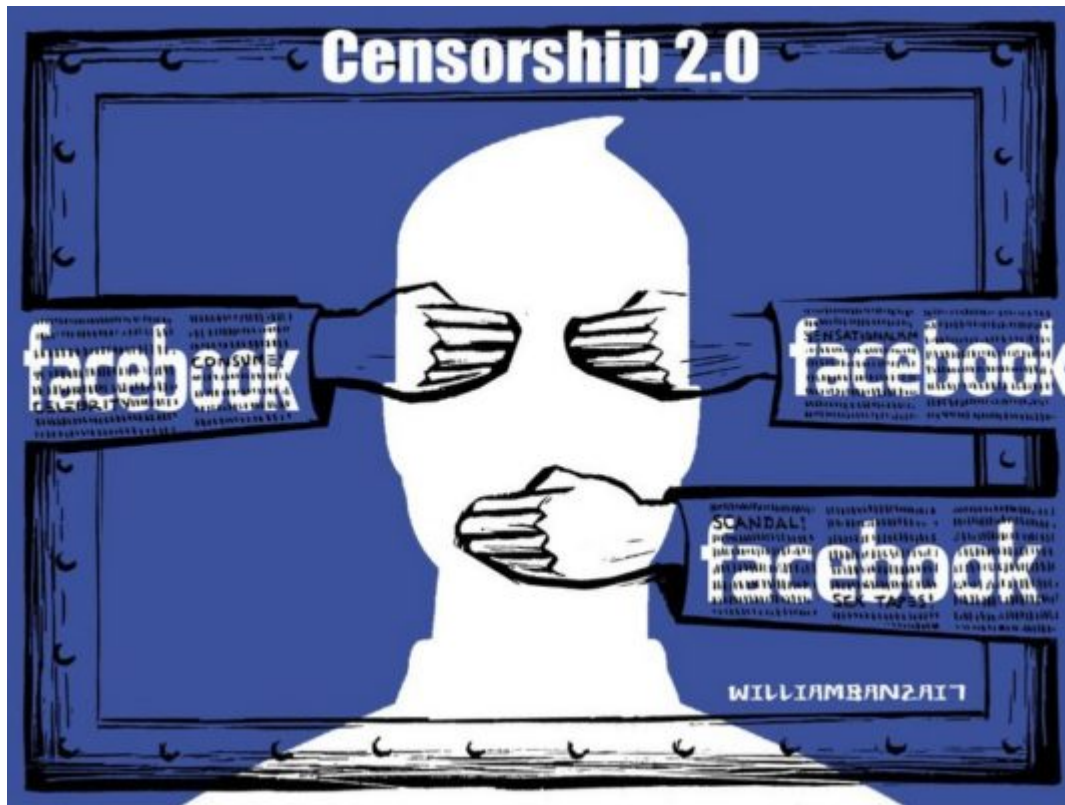

Dan Diaconu: Cenzura 3.0

🕒 Acum 14 minute 👁 7 Vizualizari 📖 8 Timp de citire

Într-o postare de acum câteva zile(Anii 50 în direct) vă explicam niște mișcări vizibile în ceea ce privește instituirea la noi a unei stări de teroare similare celei din anii 50. Cei care citesc acel material ar putea avea impresia că situația este una specifică României, ca zonă de frontieră între două lumi. Doar că o asemenea nebunie nu poate veni pe un fond de normalitate, ci ca efect al unui dezechilibru al ideologiei societății occidentale în general. De aceea astăzi vom analiza ceva mai atent ceea ce se petrece în „satul globalizat” al occidentului.

Probabil știți că Tucker Carlson se află la Moscova pentru a-i lua un interviu lui Putin. Situația este extrem de deranjantă pentru centrii de putere de la Washington și Bruxelles. Orice om normal ar sta să se întrebe dacă un asemenea deranj își are sensul. La urma urmei, nu-i nici prima și nici ultima dată când Putin e interviuat. Tucker Carlson, fără doar și poate, e un jurnalist cunoscut, dar e un simplu jurnalist, rămas fără acces la microfonul pe care-l avea în mainstream media. Așadar, din punct de vedere logic, cineva care ar judeca normal ar putea eventual să zâmbească la aserțiunea mea conform căreia „centrii de putere sunt deranjați”. Cum ar putea să deranjeze un jurnalist, chiar și în condițiile în care e unul extrem de popular, dacă nu mai are

Poate acum vă chinuiți să strângeți argumente. Probabil îmi veți spune că nu am dreptate, că Tucker Carlson nu mai are acces la „portavocea mainstream media”, dar că are urmăritori direcți și că, în cazul său, o îngrijorare e normală. Vă voi spune însă că nu doar cei de calibrul lui Tucker Carlson stârnesc îngrijorarea, ci inclusiv cei pe care i-ați considera insignifianți, așa cum e subsemnatul. Vi se pare hazardată opinia? Veți înțelege pe parcurs că nu e. Punem pauză pe moment discuției pentru a ne reîntoarce la ceea ce face Tucker Carlson la Moscova.

Momentul în care ne aflăm este cel în care un jurnalist anunță că merge pentru a-i lua un interviu lui Putin. Atât. Nu știm ce conține interviul. Ei bine, aproape instantaneu, în mediile oficiale apar voci de-ale personalităților politicii europene care spun, nici mai mult nici mai puțin, că trebuie incluse restricții de călătorie la adresa lui Tucker Carlson. Am stat strâmb, am întors-o pe toate părțile, nereușind să înțeleg de ce l-ai sancționa pe unul doar pentru că merge să-i ia un interviu lui Putin. Au fost atâția dictatori, unii dintre ei deosebit de sângeroși. În trecut, interviurile care li se luau aveau asigurate primele pagini ale ziarelor sau zona „premium” a programelor de știri. De ce, e lesne de înțeles: publicul e atras de personajele excentrice, iar o asemenea „atractivitate” e foarte simplu de monetizat. Nu s-a pus niciodată problema luării de sancțiuni împotriva acestor jurnaliști. Mai mult, întotdeauna, cei care luau asemenea interviuri erau jurnaliștii de top, cei în care sistemul avea deplină încredere. Ce anume s-a schimbat?

În primul rând faptul că Putin nu e un personaj excentric. De asemenea, temerea e dată de faptul că ceea ce spune Putin va ajunge la urechile cetățenilor din țările lor. Cetățeni cărora le-a fost tăiat accesul la instituțiile media rusești, astfel încât aceștia acum nu mai pot judeca decât din punctul de vedere al propagandei oficiale. Pentru a înțelege un fenomen trebuie să-l privești din mai multe unghiuri, astfel încât, pe baza observațiilor tale, să-ți faci o idee, să emiți ipoteze pe care să le confrunți la fiecare pas cu realitatea. Ce avem la nivelul informațional al omului de rând occidental referitor la conflictul din Ucraina? O propagandă infectă în care „diavolul Putin încearcă să-l ucidă pe îngerul Zelenskyi”. Nici vorbă despre invazia occidentală în hinterlandul Rusiei, despre corupția endemică a regimului Zelenskyi, despre criza profundă a societății occidentale s.a.m.d.

Occidentalul de azi este ceva mai jos decât esticul de dinainte de 1989. Cei din blocul influențat de URSS erau îndoctrinați că trăiesc în cea mai bună dintre lumi, că au parte de cea mai bună viață, că e democrație(etica și echitatea socialistă, dacă mai țineți minte!) s.a.m.d. Doar că, întreaga societate trăia într-o gravă disonanță cognitivă întrucât cetățenii acelor state își doreau cu ardoare produse occidentale. Acum, disonanța cognitivă a societății occidentale este la fel de prezentă, însă e puțin mai diluată de propaganda ceva mai bună. Occidentalul de azi are impresia că trăiește în cea mai bună dintre lumi, exact la fel ca esticul de atunci. Și, tot la fel ca esticul de atunci, occidentalul își dorește cu ardoare produse din celălalt bloc. De fapt, cam tot ceea ce se vinde în Occident e „made in China”. Există însă o dorință teribilă de-a occidentalului și pentru alte produse, mai puțin marketabile. Hidrocarburile ieftine rusești sunt atât în visele oamenilor simpli – care regretă vremurile în care prețul energiei chiar nu reprezenta o problemă – cât și ale celor de la nivelurile superioare, care au eșuat în tentativa lor de a pune mâna pe acele resurse cu un cost minimal, inventând calul troian ucrainean.

Având această imagine înțelegem limpede că Occidentul se află într-un setup extrem de fragil și de aceea

cu „tovarășul” puteai să ajungi în beciurile Securității. De ce? Pentru că regimul era fragil și orice turbulență putea să îl dărâme. Și s-a văzut cât de ușor a fost ca acel regim să fie dărâmat din rădăcini.

În ceea ce privește Occidentul actual, există o structură de rezistență care lipsea cu desăvârșire societăților socialiste din Est, anume „opозиția internă”. Ce e opозиția? O flașnetă care urlă neîncetat slogane împotriva puterii. Mesajele acceptate în falsa luptă putere-opозиție sunt cele care atrag publicul: atacuri la persoană, „dezvăluirile” aspectelor imorale din viața celorlalți etc. Dacă vreți, „opозиția” e cea care asigură circul, în timp ce preocuparea „puterii” e cea de a asigura pâinea. Stratagema este cea care a asigurat succesul Occidentului în confruntarea sa cu Blocul Estic. Doar că și aceasta pare a fi intrat într-o fundătură deoarece sunt din ce în ce mai multe restricții în a spune ceea ce gândești, în „opозиție” fiind. Iată de ce Tucker Carlson a fost dat afară de la Fox. Și de aceea Trump e atât de demonizat. Nu trebuie să vă faceți iluzii, acești oameni nu reprezintă alternative reale. Donald Trump îl are în stafful său pe deviantul Lindsey Graham. Carlson, de asemenea, are atingeri destul de puternice cu statul subteran american. Însă, culmea, în noulumea deja croită, astfel de manifestări devin de neacceptat.

Sancțiunile propuse împotriva lui Tucker Carlson nu sunt doar un accident. Dacă vă mai amintiți, pe vremea când Musk își spunea viziunea despre libertatea absolută pe care vrea să o imprime rețelei Twitter, birocrații de la Bruxelles i-au replicat ferm în față că poate afirma ce vrea el, dar în UE trebuie să se supună „regulilor”. Care reguli? Cele care impun cenzurarea masivă a conținutului.

Dacă sunteți tentați să credeți că asta se întâmplă aici, în mult prea socialista Europă și că în SUA e altceva, sunteți în eroare. Cenzura a pornit de-acolo. Nebunia din timpul COVID în care orice mișcare în front se lăsa cu suspendări sau închideri de conturi cine-a inventat-o? Statul subteran american, condus de Administrația SUA; tradus înseamnă prima dată Trump, apoi Bident. Indiferent că vorbim de Trump sau, mai ales, de Biden, cenzura a mers ca unsă. Nu aveți habar cât de adânci și cât de dure sunt regulile de cenzurare ale sistemelor marilor companii internet: Google, Meta, Amazon, Twitter s.a.m.d. Administrația americană a sponsorizat numeroase proiecte bazate pe inteligența artificială care să facă posibilă instituirea unei cenzuri eficiente.

Recent, statul Texas împreună cu două instituții de presă (The Daily Wire și The Federalist) au acționat în instanță Administrația Biden pentru a obține oprirea cenzurării în masă practică în ultima vreme, o violare cât se poate de transparentă a primului amendament al Constituției SUA. Nu știu dacă procesul va rezolva ceva, dar ceea ce știu este că știrile referitoare la proces sunt cenzurate puternic.

N-o s-o mai întind mult deoarece și-așa articolul a ieșit destul de lung. Ideea e că ceea ce se întâmplă la noi e acțiune perfect coordonată de ceea ce se întâmplă în afara noastră, în lagărul „bazat pe reguli” din care facem parte. Faptul că tirania mai mare din Europa determină aici măsuri absurde, care vor avea ca efect interzicerea brutală a vocilor nealinate, ține de o logică strâmbă a istoriei, o logică dată de netranșarea corespunzătoare a ultimului Război Mondial. Dar despre consecințele nefate ale celui Război vom vorbi într-un alt articol.

Autor: Dan Diaconu

Despre autor

editor